

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114226998
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7114226998.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: U.. X. I., nar. X.X.XXXX, bytom v D., A. X, zastúpeného JUDr. Ladislavom Barnom, advokátom so sídlom v Košiciach, Čajakova 5 proti žalovaným: 1. U.. O. G., nar. XX.X.XXXX, bytom v Ž. E. S., Č. X., I. XXXX/X, 2. U.. C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom v D., Z. X, o zaplatenie 16.290,00 eur s prísl., o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 17.9.2020 č.k. 15C/281/2014-405 takto

rozhodol:

M e n í výrok rozsudku o trovách konania tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

Žalovaní majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 15.720,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne od 15.8.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 657, § 658, § 546, § 547, § 548 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že pokiaľ sa žalobca po čiastočnom späťvzati žaloby domáhal vo vzťahu k žalovaným uloženia povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 15.720,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne od 15.8.2014 do zaplatenia, jeho žaloba je dôvodná, preto jej v tomto rozsahu vyhovel. V zostávajúcej časti, čo do zaplatenia úrokov z omeškania žalobu zamietol.

3. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi priznanú sumu, nakoľko v konaní mal za preukázané, že žalovaní ako ručiteľia sú povinní zaplatiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke, keďže dlžníci pôžičku riadne a včas nevrátili. Ku dňu podania žaloby dlžníci rovnako ako ručiteľia nesplnili svoj záväzok vo vzťahu k žalobcovi v preukázanej výške 15.720,00 eur. Spolu s istinou zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne aj úroky z omeškania, vychádzajúc z ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v zákonnej výške 5,15% ročne od 15.8.2014, kedy sa žalovaní dostali do omeškania do zaplatenia.

4. Žalobca požadoval vo vzťahu k žalovaným zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,1% denne, vychádzajúc z dohody v zmluve o pôžičke. Takéto dojednanie o úroku však súd prvej inštancie považoval za neplatné, nakoľko v značnej výške prevyšuje zákonom stanovený úrok z omeškania, preto v tejto časti žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal voči neúspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Proti tomuto rozsudku, a to (len) proti výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný v 1. rade a odvolaciemu súdu navrhol, aby výrok o trovách konania zmenil tak, že stranám neprizná nárok na náhradu trov konania, prípadne rozsudok v tomto rozsahu zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne rozhodol o trovách konania strán sporu, keď žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie totiž nezohľadnil, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie peňažnej sumy 570,00 eur, v ktorej časti zobral žalobu späť po podaní žaloby, keď dodatočným šetrením zistil, že žaloba bola v časti o zaplatenie peňažnej sumy 570,00 eur s úrokom 0,1% denne od 15.8.2014 do zaplatenia podaná nedôvodne. V tejto časti bolo konanie zastavené súdom. Žalobcom vyčíslené úroky z omeškania vo výške 0,1% denne zo sumy 570,00 eur od 15.8.2014 do vydania rozhodnutia v kapitalizovanej podobe predstavujú sumu 1.268,25 eur. Súd prvej inštancie tiež nezohľadnil, že z priznanej sumy 15.720,00 eur žalobca požadoval priznať úrok vo výške 0,1% denne od 15.8.2014 do zaplatenia, čo v kapitalizovanej podobe predstavuje ku dňu vydania rozsudku sumu 34.977,00 eur. V tejto časti bol však žalobca len čiastočne úspešný, keďže súd mu priznal úroky z omeškania zo sumy 15.720,00 eur vo výške 5,15% ročne, čo v kapitalizovanej podobe ku dňu vydania rozsudku predstavuje 4.935,11 eur. Na základe toho potom možno konštatovať, že z uplatneného nároku predstavujúceho výšku istiny a uplatneného úroku, spolu vo výške 52.535,25 eur bol žalobca úspešný v časti predstavujúcej sumu 20.655,11 eur, zahrňujúcej istinu a priznané úroky z omeškania ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, čo predstavuje úspech žalobcu vo výške 39,32% voči úspechu žalovaných vo výške 60,68%. Aj keď žalovaní boli v podstatnej miere úspešní, neuplatňujú nárok na náhradu trov konania.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správny. Poukázal na to, že žalobu v časti o zaplatenie 570,00 eur s prísl. zobral späť na základe zistenia nových skutočností, pred prvým pojednávaním vo veci. Pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky, toto uplatnil popri hlavnom záväzku dlžníkov a toto tvorí len vedľajší záväzok. Poukázal na to, že žalobca nemôže ovplyvniť časový moment vydania rozhodnutia a kedy dlžníci uhradia svoj záväzok.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného v 1. rade bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379, teda aj vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, keďže ide o nerozlučné spoločenstvo, § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené.

9. Po preskúmaní odvolania odvolací súd dospel k záveru, že v dôsledku nesprávnej aplikácie zákonného ustanovenia súd prvej inštancie nesprávne rozhodol o trovách konania.

10. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Pri rozhodovaní o trovách konania je významným zistenie, ako súd rozhodol vo veci samej a v akej časti bola tá-ktorá strana úspešnou, prípadne z akého dôvodu došlo k zastaveniu konania.

14. V danom prípade žalobca uplatnil žalobou nárok voči žalovaným na zaplatenie 16.290,00 eur s úrokom vo výške 0,1% denne od 15.8.2014 do zaplatenia. Uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 21.3.2016 č.k. 15C/281/2014-75, právoplatným dňa 16.4.2016 súd prvej inštancie konanie o zaplatenie istiny vo výške 570,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,1% denne od 15.8.2014 do zaplatenia, zastavil. Žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 27,30 eur prostredníctvom Slovenskej pošty a.s. v lehote 30 dní po doručení právoplatného uznesenia. Konanie v tejto časti zastavil v súlade s ust. § 96 ods. 1 až 3 vtedy účinného O.s.p., keďže žalobca zobral v tejto časti žalobu späť pred prvým

pojednáváním. Dôvod späťvzatia žalobca neuviedol. Napadnutým rozsudkom súd priznal žalobcovi nárok voči žalovaným na zaplatenie 15.720,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne od 15.8.2014 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu zamietol.

15. Vychádzajúc zo zásady úspechu upravenej v § 255 C.s.p. je možno konštatovať, že z uplatnenej istiny vo výške 16.290,00 eur bol žalobca v podstatnej miere úspešný, čo do zaplatenia 15.720,00 eur. Pokiaľ ide o zaplatenie istiny 570,00 eur s príslušenstvom vo výške 0,1% denne od 15.8.2014 do zaplatenia možno konštatovať, že žalobca zavinil zastavenie konania, vychádzajúc z ust. § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca dôvod späťvzatia žaloby neuviedol, možno preto v tejto časti zavinil zastavenie konania žalobca. Pokiaľ však ide o uplatnené úroky z omeškania, tieto žiadal žalobca po späťvzatí priznať zo sumy 15.720,00 eur vo výške 0,1% denne od 15.8.2014 do zaplatenia a bol úspešný (len) v minimálnej časti.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania je potrebné zohľadniť, že uplatnené úroky z omeškania žalobcom v značnej miere prevýšili v kapitalizovanej forme priznanú výšku úroku z omeškania. Preto možno konštatovať, že v danom prípade sa úspech žalobcu a úspech žalovaných v konaní vyrovnal.

17. Odvolací súd tak postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 365 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).